

Sygn. akt IV U 310/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2021 roku w Sieradzu

odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 9.03.2021 r. Nr (...)

w sprawie S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten tylko sposób, że S. G. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nakładczą z płatnikiem (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. od 1 października 2006 roku do 31 października 2006 roku i od 1 maja 2008 roku do 31 maja 2008 roku.

2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 310/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 9.03.2021r., (...) Oddział w C., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a, art. 38 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 2, art. 13 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020r. poz. 266, ze zm.) oraz §3 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976r, Nr 3, poz. 19 ze zm.) stwierdził, że w okresie od 1.07.2006 - 28.02.2009, S. G. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nakładczą zawartej z płatnikiem (...) Sp. z o. o., NIP: (...) z siedzibą w K..

Nie podzielając powyższej decyzji w/w złożył odwołanie, wnosząc o zmianę decyzji i objęcie ubezpieczeniami z tytułu pracy nakładczej w okresie od 1.07.2006 - 28.02.2009.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o oddalenie odwołania. Zdaniem organu rentowego, wysokość przychodu uzyskiwanego przez odwołującego z tytułu pracy nakładczej w spornym okresie, w kwotach od 37,50zł. do 95zł., z wyłączeniem miesięcy: 10.2006 oraz 05.2008 prowadzi do wniosku, że umowa była czynnością pozorną, sprzeczną z zasadami współżycia społecznego. Zawarcie tej umowy należy rozumieć nie jako dodatkowy przychód ,lecz wyłącznie

oszczędność polegającą na obniżeniu wysokości składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.08.2006r., w KRS została zarejestrowana (...) spółka z o. o. z/s w K.. Postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z 30.11.2018r., sygn. akt Ka VIII Nd – Rej (...), spółka została rozwiązana bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, na podstawie art. 25d ustawy o KRS z 30.11.2018r. **(wydruk z centralnej informacji KRS k. 27a – 27e/akta sprawy).**

W okresie od 1.07.2006 – 28.02.2009, S. G. był zgłoszony przez płatnika (...)Sp. z o.o. z/s w K. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, z tytułu wykonywania umowy o pracę nakładczą. Z tytułu przedmiotowej umowy, płatnik wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za S. G. w wysokości od 37,50zł. do 95,00zł. , z wyjątkiem miesięcy 10/2006 - 430,00zł. i 05/2008 - 567,50zł. **(pismo organu rentowego k. 26/akta sprawy).**

Minimalne wynagrodzenie wynosiło: w 2006 – 899,10zł. - (kwota brutto 100%), 719,28zł. - (w pierwszym roku pracy 80%), w 2007 - 936,00zł., w 2008 - 1.126,00zł., w 2009 - 1.276,00zł. (niesporne).

Pismem z 8.02.2021r., ZUS zawiadomił S. G. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie zasadności zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nakładczą u płatnika składek – (...) Sp. z o.o. NIP 7121982371. Zakład poinformował S. G. o przesłaniu raportów RMUA , wyciągów bankowych , pasków wynagrodzeń potwierdzających zatrudnienie na umowę o pracę nakładczą i uzyskanie przychodu zgodnie z przepisami zacytowanego w piśmie §3 Rady Ministrów z 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976r. Nr 3, poz. 19 ze zm.)i ww. rozporządzenia, zgodnie z którym w umowie o pracę nakładczą strony określają minimalną miesięczną ilość pracy, której wykonanie należy do obowiązków wykonawcy. Minimalna ilość pracy powinna być tak ustalona, aby jej wykonanie zapewniało uzyskanie co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia. Jeżeli praca nakładczą stanowi jedyne źródło utrzymania wykonawcy, wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż najniższe wynagrodzenie **(zawiadomienie/akta ZUS).**

W odpowiedzi z 2.03.2021r., wnioskodawca poinformował, że nie ma obowiązku przechowywania dokumentacji związanej z zatrudnieniem w (...) Sp. z o. o.Wszelka dokumentacja winna być w posiadaniu nakładcy . Nadto na organie spoczywa obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia wszystkich dowodów w sprawie. **(pismo z 2.03.2021r./akta ZUS).**

Pismem z 22.02.2021r., ZUS zawiadomił S. G. o zakończeniu postępowania wyjaśniającego **(zawiadomienie/akta ZUS).**

Decyzją z 9.03.2021r., ZUS oddział w C., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a, art. 38 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 2, art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020r. poz. 266, ze zm.) oraz §3 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976r, Nr 3, poz. 19 ze zm.) stwierdził, że w okresie od 1.07.2006 - 28.02.2009, S. G. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nakładczą zawartej z płatnikiem (...) Sp. z o. o. z/s w K. **(decyzja/akta ZUS).**

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym, który w ramach postępowania wyjaśniającego pozyskał z systemu informatycznego istotne dla sprawy informacje dot. zgłoszenia S. G. do ubezpieczeń społecznych przez płatnika (...)Sp. z o. o. z/s w K. od 1.07.2006 - 28.02.2009 , z tytułu zawartej między tymi stronami umowy o pracę nakładczą oraz wykazane przez płatnika podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia za S. G. w wysokości od 37,50 – 95 zł. , z wyjątkiem miesięcy 10/2006 - 430,00zł. i 05/2008 - 567,50zł. Ten materiał dowodowy jest wystarczający do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia. Odwołujący się nie wykazał jakiegokolwiek aktywności dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoby wykonujące pracę nakładczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Podstawę wymiaru składek dla osób wykonujących pracę nakładczą stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym dla osób fizycznych z tytułu pracy nakładczej - art. 18 ust. 1 powołanej ustawy.

Zasady zawierania umów o pracę nakładczą oraz całokształt uprawnień osób wykonujących pracę na ich podstawie reguluje obowiązujące od 1 stycznia 1976r. - rozporządzenie Rady Ministrów z 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976r. Nr 3, poz. 19 ze zm.). Zgodnie z §2 ww. rozporządzenia, umowa o pracę nakładczą powinna być zawarta na piśmie i określać rodzaj umowy i jej podstawowe warunki, a w szczególności rodzaj pracy i termin jej rozpoczęcia oraz zasady wynagradzania. W umowie o pracę nakładczą strony określają minimalną miesięczną ilość pracy, której wykonanie należy do obowiązków wykonawcy. Minimalna ilość pracy powinna być tak ustalona, aby jej wykonanie zapewniało uzyskanie co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia. Jeżeli praca nakładcza stanowi jedyne źródło utrzymania wykonawcy, wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż najniższe wynagrodzenie (§3 ust. 1 i 2). Wykonawcy przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę obliczone według stawek jednostkowych, a gdy jest to uzasadnione rodzajem pracy - przy zastosowaniu innej odpowiedniej formy wynagrodzenia za tę pracę, ustalonej w umowie lub w obowiązujących u danego nakładcy zasadach wynagradzania wykonawców (§12 ust. 1). Nakładca może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia z winy wykonawcy w razie ciężkiego naruszenia przez niego obowiązków wynikających z umowy, a w szczególności m.in. niewykonywania bez uzasadnionych przyczyn przez okres 3 miesięcy ilości pracy, o której mowa w §3 ust. 1 (§6 ust. 1).

Prawidłowa wykładnia art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych prowadzi do wniosku, że praca nakładcza stanowi samodzielny tytuł obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych jedynie wówczas, gdy realizowana jest w rozmiarze gwarantującym wynagrodzenie, o którym mowa w §3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 31.12.1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą.

Organ rentowy wyłączył w-cę z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania pracy nakładczej u płatnika składek(...) Sp. z o. o. z siedzibą w K., w okresie 1.07.2006 - 28.02.2009, gdyż zakwestionował ważność umowy o pracę nakładczą, uznając, że zawarcie umowy i zgłoszenie S. G. z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych jest czynnością pozorną, mającą na celu jedynie uniknięcie opłacania składek z tytułu prowadzonej przez odwołującego się działalności gospodarczej. W konsekwencji, należało ustalić, czy odwołujący się był wykonawcą pracy nakładczej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a tym samym, czy spełniał przesłanki prawa wyboru rodzaju tytułu do ubezpieczeń.

Wedle poglądów doktryny, praca nakładcza polega na zarobkowym wykonywaniu przez osobę fizyczną na zlecenie i rachunek pracodawcy czynności - w szczególności - w zakresie: wytwarzania przedmiotów z materiałów powierzonych, naprawiania, wykańczania i konserwacji przedmiotów oraz świadczenia innych usług. Praca nakładcza wykonywana jest indywidualnie poza siedzibą pracodawcy. Osoba wykonująca pracę nakładczą świadczy pracę na zlecenie nakładcy z materiału przezeń powierzonego, nie mając bezpośredniego kontaktu z osobami, dla których wytwarzane przedmioty są przeznaczone i nie ponosząc ryzyka zbycia tych przedmiotów. Wynik pracy osoby wykonującej pracę nakładczą przypada nakładcy. Wykonujący pracę nakładczą może w zasadzie pracować w dowolnym miejscu i czasie, jednak ryzyko związane ze świadczeniem pracy nakładczej ponosi - inaczej niż w stosunku pracy - osoba, która podjęła się tej pracy. Prawo do wynagrodzenia za pracę nakładczą oraz jego wysokość uzależnione są od konkretnego rezultatu pracy. Osoby wykonujące pracę nakładczą nie pozostają w stosunku pracy, co wynika już z samych rozwiązań, przyjętych w Kodeksie pracy. W szczególności, art. 303§2 k.p. wymienia stosunek pracy i umowę o pracę

nakładczą jako dwie różne podstawy zatrudnienia, a ponadto art. 2 k.p., określając osoby będące pracownikami, pomija osoby wykonujące pracę nakładczą. Jednocześnie ustawodawca przyznał osobom wykonującym ten rodzaj pracy szereg uprawnień pracowniczych w celu upodobnienia ich sytuacji prawnej do sytuacji prawnej pracowników zarówno w sferze prawa materialnego, jak i procesowego. Najważniejszą cechą zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z 31.12.1975r. unormowań, jest maksymalne zbliżenie statusu osób wykonujących pracę nakładczą do statusu prawnego pracowników, z jednoczesnym uwzględnieniem specyfiki tego rodzaju pracy. Wprowadzenie na mocy cyt. rozporządzenia do umowy o pracę nakładczą szeregu uprawnień pracowniczych nie przekreśla jednak jej cywilnoprawnego charakteru. Stąd też zastosowanie mają do niej wprost (a nie odpowiednio, poprzez odesłanie zawarte w art. 300 k.p.) przepisy art. 83 k.c. (vide: wyrok SN z 9.01.2008r., sygn. III UK 73/07, wyrok SN z 21.05.2010r., sygn. I UK 43/10).

Dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy podstawowe znaczenie ma przepis art. 9 ust. 2 ustawy o s.u.s., obowiązujący w spornym okresie, a dający osobom prowadzącym działalność gospodarczą możliwość zmiany tytułu ubezpieczenia, w tym również w razie zawarcia umowy o pracę nakładczą, bez względu na wysokość podstawy wymiaru składek. W przypadku zbiegu tytułów ubezpieczenia społecznego osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, która jest zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od zadeklarowanej kwoty, nie niższej jednak niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale (art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) oraz tej samej osoby, która podjęła się wykonywania pracy nakładczej, osoba taka mogła dobrowolnie, na swój wniosek, zmienić tytuł ubezpieczenia na ubezpieczenie oparte na pracy nakładczej, dla której podstawę wymiaru składek stanowił przychód z tytułu tej pracy (art. 18 ust. 1 ustawy), przy czym przepisy nie ustanawiały ustawowego minimum podstawy wymiaru składek z tego wybranego lub zmienionego tytułu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Wymieniona luka w przepisach została usunięta przez ustawodawcę dopiero z dniem 1 marca 2009r., to jest z dniem wejścia w życie art. 9 ust. 2b, w którym określono minimum podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób wykonujących pracę nakładczą warunkujące możliwość wyboru tytułu ubezpieczenia.

W stanie prawnym obowiązującym przed zmianą wprowadzoną z dniem 1 marca 2009r., SN w wyroku z 9.01.2008r., sygn. akt III UK 75/07, stwierdził, iż wykładnia funkcjonalna i systemowa przepisów prawa pracy i prawa ubezpieczeń społecznych prowadzi do wniosku o doniosłości prawnej tylko takiej umowy o pracę nakładczą, w której strony uzgodniły i realizowały rozmiar wykonanej pracy nakładczej w ilości gwarantującej wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę. Pozorna umowa o pracę nakładczą, na podstawie której jej strony nie miały zamiaru i nie realizowały konstrukcyjnych cech (elementów) tego zobowiązania, dotyczących rozmiaru wykonywanej pracy w ilości gwarantującej wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, nie stanowi tytułu podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym osób wykonujących pracę nakładczą. Wykładnia systemowa przepisów rozporządzenia o pracy nakładczej w związku z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych prowadzi do wniosku, że przychód z tytułu pracy nakładczej przyjmowany do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę, nie może być niższy od połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, które jest konstrukcyjnym elementem i minimalnym "pułapem" płacowym oraz składkowym prawnie doniosłej umowy o pracę nakładczą na gruncie przepisów rozporządzenia o pracy nakładczej oraz przepisów prawa ubezpieczeń społecznych (opubl.: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2009, Nr 3-4, poz. 53, str. 160).

Postrzeżenie stosunku prawnego opartego na umowie o pracę nakładczą jako szczególnego rodzaju zatrudnienie, miało wpływ na ukształtowanie przez ustawodawcę uprawnień wykonawców pracy nakładczej w zakresie ubezpieczenia społecznego. W związku z tym praca nakładcza, traktowana wyłącznie jako umowa prawa cywilnego (umowa o dzieło lub świadczenie usług), nie stanowi tytułu ubezpieczenia społecznego; staje się tytułem ubezpieczenia tylko w pewnych warunkach, tj. wtedy, gdy sposób wykonywania umowy pozwala na traktowanie wykonawcy jak pracownika. Należy uwzględnić, że przedmiotem ubezpieczeń społecznych może być tylko ryzyko utraty lub ograniczenia możliwości zarobkowych wskutek ograniczenia zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami, w związku z wiekiem, lub niezdolnością do pracy, a więc praca nakładcza może być uznawana za tytuł ubezpieczeń społecznych

tylko wówczas, gdy świadczenie jej ma charakter zarobkowy, w sposób dostarczający stałego źródła utrzymania. Utrzymywanie się z wykonywania pracy nakładczej, świadczenie jej w sposób zawodowy i uczynienie z niej stałego źródła utrzymania stanowi ten element wspólny wykonywania umowy o pracę nakładczą i zatrudnienia w ramach stosunku pracy, który uzasadnił przyznanie osobom wykonującym ten rodzaj zatrudnienia pewnych uprawnień pracowniczych i zbliżenia ich sytuacji prawnej do sytuacji prawnej pracowników. Miało to znaczenie zarówno w ukształtowaniu stosunków zatrudnienia, jak i ubezpieczenia.

O pracowniczym, a jednocześnie ubezpieczeniowym statusie wykonawcy umowy o pracę nakładczą, decyduje wykonywanie miesięcznej ilości pracy określonej w umowie, przy czym strony mają określić taką minimalną miesięczną ilość pracy należącej do obowiązków wykonawcy, która pozwala na uzyskiwanie wynagrodzenia w wysokości określonej co do swej dolnej granicy. Określenie takiego minimum jest konieczne (konstrukcyjne) dla możliwości potraktowania umowy o pracę nakładczą na równi ze stosunkiem pracy. Właśnie wykonywanie pracy nakładczej w wymiarze nie niższym od minimalnej miesięcznej ilości pracy i otrzymywane za to wynagrodzenie uzasadnia domniemanie zawodowego świadczenia takiej pracy i czynienia z niej źródła utrzymania, a w konsekwencji, objęcie tego rodzaju źródła utrzymania ochroną na wypadek zaistnienia ryzyka ubezpieczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2008r., sygn. III UK 73/07). Przytoczone poglądy Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy w pełni podziela.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy oraz biorąc pod uwagę wykaz przychodów osiągniętych przez odwołującego w okresie objętym sporem, zdaniem Sądu brak jest podstaw prawnych do objęcia w.w obowiązkowymi ubezpieczeniami oraz dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i wypadkowym, ze względu na osiągnięcie zbyt niskiego przychodu, za wyjątkiem dwóch miesięcy, tj. 10.2006 oraz 05.2008, w których wnioskodawca mieści się w minimalnym "pułapie" płacowym. Minimalne wynagrodzenie w spornym okresie wynosiło: w 2006 – 899,10 - (kwota brutto 100%), 719,28 - (w pierwszym roku pracy 80%), w 2007 - 936,00zł., w 2008 - 1.126,00zł., w 2009 - 1.276,00zł. Tymczasem przychód S. G. wynosił w tym okresie jedynie od 37,50zł. do 95zł. Wyjątkiem był 10/2006 - przychód w-cy wyniósł 430,00zł. oraz 05/2008 -567,50zł. Nie został zatem spełniony element konstrukcyjny umowy o pracę nakładczą, o którym mowa w §3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 31.12.1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą, bez względu na to, czy zawarcie umowy miało na celu rzeczywistą realizację wynikających z niej zobowiązań, czy też było skierowane wyłącznie na skorzystanie z możliwości wyboru tytułu ubezpieczenia społecznego związanego z opłacaniem zaniżonych składek (por. wyrok SN z 17.04.2009r., I UK 314/2008). Odwołujący się nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających uzyskanie przychodów z tytułu pracy nakładczej, na poziomie wskazanego minimum.

Podkreślenia wymaga, iż rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Stąd też ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych – wskazujących na istnienie tytułu ubezpieczenia w związku z faktycznym wykonywaniem umowy o pracę nakładczą w spornym okresie i osiągnięciem z tego tytułu co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia, spoczywał na ubezpieczonym (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 17.12.1996 r., I CKU 45/96). Zaakcentować także trzeba, że dążenie do uzyskania pełnej ochrony prawa ubezpieczeń społecznych od przychodu z pracy nakładczej uzyskiwanego przez S. G. zazwyczaj w kwotach od 37,50zł. do 95,00zł., czyli wynagrodzenia poniżej 50% najniższego wynagrodzenia krajowego (z wyłączeniem 10/2006 i 05/2008), przy opłaceniu przez płatnika i ubezpieczonego składek na te ubezpieczenia w kwotach po kilka złotych miesięcznie, narusza zasady współzycia społecznego, w tym zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, ochrony interesów i niepokrzywdzenia innych ubezpieczonych, zasadę nieuprawnionego nieuszczerplania środków funduszu ubezpieczeń społecznych, zasadę solidaryzmu ubezpieczeń społecznych, oraz wszelkie elementarne zasady uczciwego obrotu prawnego zmierzające do objęcia nieuprawnionym tytułem ubezpieczenia społecznego wykonawcy umowy o pracę nakładczą. Czynności prawne lub zachowania naruszające zasady współzycia społecznego nie korzystają z ochrony Konstytucji RP (por. wyrok SN z 9.01.2008r., III UK 74/07).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten tylko sposób, że S. G. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę nakładczą z płatnikiem (...) Sp. z o.o. z/s w K. jedynie od 1.10.2006 – 31.10.2006 i od 1.05.2008 – 31.05.2008, oddalając odwołanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§1 kpc.